

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ: ВИСОКА ШКОЛА УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ

о пријављеним кандидатима за избор наставника и сарадника у звање

I. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке:
 Број 02/04-3.1537-101/13 Сенат Универзитета у Бањој Луци, 28. 05. 2013. године
 Конкурс број 01/04-2.1477-17/13 од 31.05.2013. године

Ужа научна/умјетничка област:
 Криминалистичка тактика, методика и оператива

Назив факултета:
 Висока школа унутрашњих послова Бања Лука

Број кандидата који се бирају
 један (1)

Број пријављених кандидата
 један (1)

Датум и мјесто објављивања конкурса:
 05. 06. 2013. године Бања Лука, дневни лист „Глас Српске“.

Састав комисије:

- а) председник, академик проф. др Станко Беатовић, редовни професор (ужа научна област: Кривично и кривичнопроцесно право) Правни факултет Крагујевац
- б) члан, академик проф. др Миодраг Симовић професор (ужа научна област: Кривично и кривичнопроцесно право) Правни факултет Бања Лука
- в) члан, др Миле Шикман, професор високе школе (ужа научна област: Криминалистичка тактика, методика и оператива) Висока школа унутрашњих послова Бања Лука

Пријављени кандидати
 1. мр Милимир Говедарица, Гацко, ул. Солунских добровољаца 101

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

Први кандидат

а) Основни биографски подаци :

Име и презиме:	Милимир Говедарица
Датум и мјесто рођења:	19.08.1971. године Гацко
Установе у којима је био запослен:	Министарство унутрашњих послова Републике Српске
Радна мјеста:	- инспектор за привредни криминалитет ЦЈБ Требиње 2003–2006, - замјеник начелника ЦЈБ Требиње 2006, - инспектор Управе криминалистичке полиције за борбу и спречавање привредног криминалитета, као и инспектора за борбу и спречавање привредног, финансијског криминалитета и прања новца 2006–2010 - начелник Одјељења за финансијске истраге и откривање имовине стечене извршењем кривичног дјела МУП РС 2010– до данас -Стручни сарадник на Високој школи унутрашњих послова –Универзитет у Бањој Луци, од школске 2010/2011.год. на предметима Међународно кривично право, Виктимологија као и на Криминалистичкој превентиви и прогностици
Научна и/или умјетничка област:	
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	- Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу Београд; - Удружење правника Републике Српске

б) Биографија, дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	Виша школа унутрашњих послова Београд Правни факултет Крагујевац
Звање:	Правник Дипломирани правник
Мјесто и година завршетка:	Београд 1996 Крагујевац 1999

Постдипломске студије:	
Назив институције:	Правни факултет Пале
Звање:	Магистар правних наука
Мјесто и година завршетка:	Пале, 20.01.2012. године
Назив магистарског рада:	„Одузимање имовинске користи прибављене кривичним дјелом“
Ужа научна/умјетничка област:	Кривично правна
Просјечна оцјена:	8,57
Докторске студије/докторат:	
Назив институције:	Правни факултет Пале
Звање:	
Мјесто и година:	одобрена– 27.09.2012. год. од стране Сената Универзитета у Источном Сарајеву
Назив докторске дисертације:	„Трансфер кривичног гоњења као посебан облик међународне кривичноправне сарадње“
Научна/умјетничка област:	
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, период)	

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије посљедњег избора/реизбора

(Навести све радове сврстане по категоријама из члана 19. или члана 20.)

1. „Одузимање имовине стечене извршењем кривичног дјела (превентивни–репресивни аспект)“ Бања Лука 2013 – научна монографија националног значаја – 10 бодова (члан 19. тачка 3. Правилника) **Број бодова 10**

Монографија сагледава одузимање имовинске корист и имовине стечене кривичним дјелом као један од најзначајнијих института кривичног права (материјалног и процесног). Малобројни аутори дају значај овој проблематици, иако је овај институт од изузетног значаја за кривично законодавство (и за грађанско) а обрада у теорији је врло оскудна. Ни на пољу иностране литературе ситуација није много боља. Односно, није у складу са степеном актуелности ове проблематике.

Наиме, свако цивилизовано друштво има норме које регулишу начин и могућност стицања имовине, али у друштвима постоје групе и појединци који нелегално стичу имовину, противно тим нормама. Ваљано регулисање одузимања нелегално стечене имовине од пресудног је значаја за свако друштво и државу, јер они који су стекли такву имовину неријетко посједују политичку и економску моћ, утичу на политичку свијест, а незакониту имовину убацују у легалне токове.

Имајући у виду да традиционалне методе у супротстављању криминалитету нису дале адекватне резултате, одузимање противправне имовинске користи и имовине, намеће се као неопходна метода и институт који је потребно примјењивати, сходно међународним стандардима из међународних докумената и потврђеним одлукама ЕСЉП. Имовина може бити легална само ако је транспарентна, јер је

транспарентност предуслов за заштиту својине.

Међународна заједница, односно Европска унија увидјела је опасност од оваквих дјелатности, стицања, легализовања, прикривања незаконите имовине. Посљедњих година је донесен читав низ међународних докумената. Већину тих докумената БиХ је потписала, односно ратификовала (или има обавезу у циљу приступа ЕУ), чиме је преузела обавезу да у оквиру постављених међународних стандарда успостави законске механизме за откривање, замрзавање, привремено и трајно одузимање, као и управљање нелегално стеченом имовином. Колико је од тих међународних стандарда имплементирано у домаће законодавство и да ли се они и колико примјењују у пракси, тематика је, између осталог, ове књиге.

Примјена института одузимања имовинске користи и имовине прибављене кривичним дјелом огледа се у разликама у примјени овога института у упоредноправним рјешењима у кривичном законодавству као и у грађанском законодавству, у англосаксонском и континенталном праву. Разлика је у примјени међународних стандарда, односно докумената у овој области у односу на национално законодавство.

Осим разматрања и истраживања узрока ове појаве, још је корисније сагледавање шта се може учинити на измјенама у позитивном смислу у вези с овим питањем. Институт одузимања имовинске користи и имовине прибављене кривичним дјелом представља комплексан проблем како с правног тако и с финансијскоистражног аспекта а у поступку реализације кривичнопроцесних, грађанскопроцесних, финансијскоистражних метода и судске праксе – сложености реализације.

С аспекта архитектонике, књига се састоји од пет дијелова и од закључних разматрања.

У првом дијелу књиге су опишта разматрања о појму, историјски осврт, правни појам појаве као и криминално-политички разлози и начин озакоњења института одузимања незаконите имовине.

У другом дијелу су обрађени међународноправни документи посвећени одузимању имовинске користи прибављене кривичним дјелом, међународне организације које се баве овом проблематиком, као и међународни стандарди у овој области потврђени од упоредноправног законодавства и Европског суда за људска права, сагледани кроз одређене одлуке ЕСЉП.

Трећи дио садржи пресјек сагледане проблематике и регулативу прања новца и вођења финансијских истрага различитим методама (методом трошкова, методом бруто и нето принципа).

У четвртој дијелу су анализе проблематике одузимања имовинске користи прибављене кривичним дјелом у кривичном законодавству БиХ, ФБиХ, Брчко Дистрикта и Републике Српске (с процеснокривичног и материјалноправног аспекта), прије доношења Закона о одузимању имовине стечене извршењем кривичног дјела РС, статистички показатељи и неке одлуке надлежних судова, и њихова усклађеност с међународним стандардима.

Завршни, пети дио односи се на услове и узроке који су претходили доношењу Закона о одузимању имовине стечене извршењем кривичног дјела РС, и на сагледавање и коментар одредаба тог Закона и осврт на Нацрта Закона ФБиХ и њихове усглашености с ратфикованим конвенцијама.

*И, на крају монографије, дати су закључци у којима су изнесени резимирани ставови о анализираним питањима, с неким приједлозима за адекватнију примјену сагледавање и регулисање одузимања имовине стечене или проистекле из кривичног дјела на сва четири законодавна нивоа, на нивоу БиХ, Републици Српској, ФБиХ и БД, а да би се на основу предложених законских рјешења могле предузимати одређене мјере за одузимање незаконите имовинске користи, као и заштита друштва (приједлози *de lege ferenda*).*

Бодова 10

2. Говедарица, М., Вујић, Д., „Појам и циљ истраге са освртом на положај оштеђеног/жртве у овој фази кривичног поступка“ у националном научном часопису Ревиија за криминологију и кривично право, Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу, Институт за криминолошка истраживања, Београд, бр.1- 2/2012, стр.401-421. ИССН 1820- 2969, ЦОББИСС.СР-ИД 116488460, УДК 343.123.1.

Истрага као фаза кривичног поступка, тачније његовог претходног стадијума, представља изузетно значајан, а уједно и веома деликатан дио кривичног поступка. У прилог томе говори чињеница да заснивање и исход главног кривичног поступка највећим дјелом зависи управо од резултата истраге. Поред тога истрага има посебан значај и за заштиту људских права и слобода, будући да у овој фази кривичног поступка постоји већа могућност њихове повреде него што је то случај у главном кривичном поступку. Имајући ово у виду, не треба да чуди ни чињеница да данас многи теоретичари кривичног процесног права сматрају стратегију кривичне истраге новим пољем научног истраживања које се бави „планирањем и примјеном комплексних мјера у истраживању, као и контролом и превенцијом криминала“. Поједини аутори, чини се не без основа, иду и даље и залажу се да стратегија кривичне истраге треба да буде још комплексније поље истраживања и као такво да представља и независну научну дисциплину. С обзиром на све ово, истрага као посебна фаза кривичног поступка, већ дуже времена, како у пракси тако и у теорији, изазива бројне дилеме, несугласице и тешкоће. Отворена су бројна питања. Међу њима посебан значај имају она која се тичу: органа који треба да спроводе истрагу, овлашћења активних субјеката истраге, односно у ком обиму исту треба дати појединим субјектима истраге. У оквиру ових питања, питање ефикасности истраге је једно од њених актуелнијих питања уопште из разлога што је добро познато и још више неспорно да је ефикасно спроведена истрага један од веома битних фактора ефикасности кривичног поступка као цјелине.

Бодова 6.

3. Говедарица, М. „Лишење слободe у прекршајном законодавству Републике Српске“ у националном научном часопису Ревиија за криминологију и кривично право, Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу, Институт за криминолошка истраживања, Београд, бр.1- 2/2009, стр.401-421. ИССН 1820- 2969, ЦОББИСС.СР-ИД 116488460, УДК 343.123.1.

Рад је посвећен новим рјешењима регулисања лишења слободe у Закону о

прекршајима Републике Српске, односно лишењу слободе као мјери обезбјеђења присуства окривљеног на суду и лишењу слободе због неплаћања новчане казне. Новим Законом о прекршајима Републике Српске казна затвора је избачена из прекршајног законодавства Републике Српске, исто као и Законом о прекршајима Федерације Босне и Херцеговине. Овим радом осврнућемо се на неке проблеме у прекршајном законодавству који су довели до тога да се поставља питање да ли је било исправно укидање казне затвора у прекршајном законодавству, да ли са овим рјешењем прекршајно право постаје дио грађанског права, а удаљава од кривичног права којем законодавац тежи, да ли је законодавац исправно и ефикасно регулисао институт лишења слободе као мјере за обезбјеђење присуства окривљеног на суду и лишење слободе због неплаћања новчане казне - извршења новчане казне. Осврнућемо се на релевантне податке полицијских овлашћених органа и поступајућег суда, ти подаци, између осталог, дају нам за право да се критички-pegare осврнемо на ове новине у Закону о прекршајима Републике Српске.

Бодова 6

4. Говедарица, М., „Појам основе организованог криминалитета-свједок сарадник у кривичном законодавству Републике Српске и БиХ“, реферат поднесен на међународној научно – стручној конференцији „Кривично законодавство Србије и стандарди Европске Уније“, у организацији Српског удружења за кривично правну теорију и праксу и OEBS-а (OSCE) на Златибору, септембра 2010., објављен у Зборнику радова „Кривично законодавство Србије и стандарди Европске Уније“ Златибор - Београд, 2010.,стр. 360 – 375. ИСБН 978-86-83437-87-0. Катаголизација у публикацији Народне библиотеке Србије, Београд.

Аутор је у раду обрадио, кроз критичку анализу, двије групе питања у вези са дефинисањем појма организованог криминалитета и посебне доказне технике свједока сарадника у постојећем кривичном законодавству Републике Српске и Босне и Херцеговине, с претходним уводним освртом на друштвену проблематику организованог криминалитета. Умјесто увода, аутор покушава да појасни “дух народа“ по овој проблематици, вјерујући да се без таквог сагледавања, на овим просторима не могу постићи потребне новине у законодавству као и њихова примјена. Водити борбу против организованог криминала, а не знати тачно његову тајну мрежу, значи ићи у борбу која ће се сигурно изгубити, посебно наглашавајући корупцију, терор и политику као трonoжац на коме почива организовани криминал. Наставак рада односи се на основне појмове, дефиниције и обиљежја организованог криминалитета садржане у упоредном праву, међународним конвенцијама, препорукама и упитницима Савјета Европе - Комитета министара. Потом слиједи општи осврт на уређење ове материје у кривичном законодавству Републике Српске и БиХ. Први дио рада посвећен је непрецизности и неодређености дефинисања организованог криминалитета која се огледа у томе да није дефинисано да се организација користи незаконито стеченом добити, да постоји утицај организације или дијела организације на политичку власт, медије, извршну власт или на друге друштвене и економске вриједности, а то је друштвена реалност што изазива низ проблема пред којима законодавац није имао аргументе. Аутор такође констатује

да у постојећем кривичном, а посебно кривичнопроцесном законодавству није извршена јасна подјела материјалних, процесних и организационих норми које се односе на организовани криминалитет у Републици Српској и БиХ. У другом дијелу рада, закључак до којег је дошао аутор у извршеној анализи односи се на посебну доказну радњу - свједока сарадника који као институт није предвиђен, односно регулисан у кривичнопроцесном законодавству Републике Српске и БиХ. Аутор анализира постојеће рјешење могућности давања имунитета од стране тужоца које није ограничено потребним нормама, а противно је начелу судског надзора, односно заштите оштећеног. Најзад, у закључку аутор даје неке приједлоге законских рјешења имајући у виду извршену анализу, а све у циљу ефикасног сузбијања организованог криминала стварањем инструмената ефикасности његовом супростављању (приједлози *de lege ferenda*).

Бодова 6

5. Сикман, М., Говедарица, М., „Улога овлашћених службених лица у истрази осврт на Републику Српску“, реферат поднесен на међународној научностручној конференцији „Кривично законодавство Србије и стандарди Европске Уније“, у организацији Српског удружења за кривично правну теорију и праксу уз подршку OEBS-a (OSCE) на Златибору, септембра 2011, објављен Зборнику радова „Нова решења у кривичном процесном законодавству – теоретски и практични аспект“, Златибор 2011, стр. 357 – 375. ИСБН 978-86-83437-94-8 Катаголизација у публикацији Народне библиотеке Србије, Београд.

Истрага као фаза кривичног поступка обухвата активности тужоца и овлашћених службених лица, у којој се прикупљају и чувају обавјештења и докази у односу на кривично дјело и учиниоца, као и припрема оптужница. Она представља суштински елемент кривичног поступка, због чега је дефинисање права, обавеза и улоге овлашћених службених лица полиције (полицијских службеника) као учесника истраге, од пресудне важности за успјешно вођење кривичног поступка. Наиме, актуелним концептом истраге у Републици Српској и БиХ (тужилачка истрага), тужилац је преузео комплетно вођење истраге, путем руковођења истрагом и надзора над радом овлашћених службених лица. Дакле, активну улогу тужоца у истрази, прати и активнија и значајнија улога овлашћених службених лица (полицијских службеника) у истрази. Докази прикупљени у истрази од стране полиције имају потпуни доказни значај, уколико су прикупљени на законит начин (прије свега под надзором тужоца). Дакле, иако нису субјекти кривичног поступка, овлашћена службена лица су уз тужоца, несумњиво најзначајнији субјекти истраге, њихова активност је у овом поступку вишеструка, а резултати те активности су значајни. Поред тога, од кључне важности за успјешност истраге у оквиру овог концепта је сарадња полиције и тужилаштва. Управо у том сегменту идентификовани су и бројни проблеми у практичном поступању, што утиче на квалитет истраге и кривичног поступка у цијелини, остварење концепта правне државе и заштиту људских права и слобода. У раду је дат осврт на улогу овлашћених службених лица у истрази у Републици Српској, према важећем Закону о кривичном поступку. Будући да се ради аналогним одредбама који на истовјетан начин обрађују ову проблематику и у Закону о кривичном поступку

БиХ, Закону о кривичном поступку Федерације БиХ и Закону о кривичном поступку Брчко Дистрикта БиХ, можемо ова тумачења примјенити и на њих.

Бодова 6

6. Шикман, М., Говедарица, М., „ Досадашња искуства у примјени посебних истражних радњи“ раферат поснесен на међународној научностручној конференцији “Актуелна питања кривичног законодавства (нормативи и практични аспекти)“, Златибор септембар 2012 у организацији Српског удружења за кривичноправну теорију и праксу подршку OEBS-а (OSCE), објављен у Зборнику радова “Актуелна питања кривичног законодавства (нормативи и практични аспекти)“ Златибор- Београд 2012, стр.316-343. ИСБН 978-86-83437-98-6 Катаголизација у публикацији Народне библиотеке Србије, Београд.

У Републици Српској и БиХ више од девет година, законима о кривичном поступку, омогућена је примјена посебних истражних радњи у откривању и доказивању кривичних дјела. У том периоду настала су и одређена искуства у примјени посебних истражних радњи, уочени су и одређени недостаци (како законске природе, тако и у практичном поступању), те је могуће дати и одређене приједлоге у правцу даљег унапређења, како нормативноправног, тако и практичног поступања у примјени посебних истражних радњу у Републици Српској и БиХ, али водећи рачуна да се не наруше људска и правна начела. На основу наведеног, могуће је издвојити три групе питања: прво, законски основ примјене посебних истражних радњи, друго, практична примјена посебних истражних радњи и треће, коришћење доказа прибављених примјеном посебних истражних радњи. Свако од наведених питања захтјева детаљну анализу, али је могуће навести одређена општа запажања. Тако, иако законски оквир постоји, поједина законска рјешења су недовољно прецизно наведена, при чему и даље постоје одређене нејасноће и недоречености, које треба отклонити. Исто тако, непостоји адекватан подзаконски оквир регулисања примјене посебних истражних радњи. Што се тиче практичног поступања можемо констатовати тренд предимензионираног коришћења појединих посебних истражних радњи, (нпр. тајни надзор и техничко снимање телекомуникација), уз истовремено некоришћење других мјера и радњи које могу бити врло корисне. И наплетку, могућност коришћења доказа прибављених примјеном посебних истражних радњи, је врло често оптерећена сумњом на битне повреде одредаба кривичног поступка, били да су докази прибављени на незаконит начин или докази који произилазе из незаконитог доказа. Будући да су законске одредбе скоро идентичне у свим кривичнопроцесним законима у БиХ, као и практични аспекти њиховог коришћења, ради коензистентности, аутори ће дати осврт на досадашња искуства у примјени посебних истражних радњи у Републици Српској. Такођер, у раду аутори анализирају приједлоге за измјену и допуну Закона о кривичном поступку БиХ –е, у дјелу који се односи на посебне истражне радње и износе мишљење према таквим рјешењима имајући у виду кршење основних начела, које води у другу крајност. На крају рада аутори на један резимиран начин дају неке приједлоге de lege ferenda.

Бодова 6

7. Говедарица, М., „Грађанско правни аспекти одузимања незаконито стечене имовине (у односу на кривично законодавство Републике Српске, БиХ, Србије),“, реферат поднесен на међународној научно- стручној конференцији Октобарски правнички дани 2010. година у организацији Удружења правника Републике Српске Правног факултета Бања Лука, уз подршку Академије наука и умјетности Републике Српске и Владе Републике Српске, рад објављен у националном часопису за правну теорију и праксу прве категорије „Правна ријеч“, Бања Лука, број 23/2010, стр. 303 – 321. ИССН: 1840-0272. УДК 343.272

Започињући рад уводним разматрањима, аутор се осврће на друштвено-политичку проблематику нелегално стечене имовине са дубоким корјенима и оштрим цртама на овим просторима, а у свјетлу ступања на снагу Закона о одузимању имовине стечене извршењем кривичног дјела у Републици Српској, имајући у виду искуства у примјени Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дјела Републике Србије, са аспекта кривично правног одузимања. У наставку рада, аутор констатује, имајући у виду непобитно добра рјешења у овим законима, да је законодавац кроз одређене чланове закона увео амнестију на извјесну незаконито стечену имовину и учиниоце- власнике, иако то закони децидно не предвиђају. Имајући наведено у виду, указује се на нека упоредно правна рјешења о одузимања незаконито стечене имовине која се базирају и на грађанско правном основу, а анализирајући неусвајање у Парламентарној скупштини БиХ 2003. године, Закона о Агенцији за осигурање присилног одузимања имовине стечене кривичним дјелима и управљање одузетом имовином, у контексту Кривичним законом БиХ, који дозвољава да суд може одузети корист прибављену кривичним дјелом у одвојеном поступку. Аутор покушава објаснити зашто овај члан Кривичног закона није примјењиван, а који даје основ за одузимане незаконито стечене имовине и у поступку који не мора бити кривични., Предложена су нека рјешења која би проширили одузимање незаконите имовине са кривично правног и грађанско правног аспекта и умањили ефекат аболације ове мјере а омогућили опорезовање , са таксама и каматама, незаконитих прихода и имовине који се не би могли одузети.

Бодова 6

8. Говедарица, М., „Одузимање имовинске користи и усаглашеност са међународним стандардима“ реферат поднесен на националној научностручној конференцији Удружења судија и тужилаца БиХ, Неум 2012. године објављен у националном научностручном часопису „Право и правда“, Сарајево, бр.1/2012.,стр. 461 – 499. ИССН 1512-8571.

Прва група питања у раду односи се на међународне документе и стандарде који регулишу предметну проблематику. Међународна заједница, односно Европска Унија, увидјела је опасност од оваквих дјелатности, стицања, легализовања, прикривања незаконите имовине. „Традиционални“ кривични поступци у којима је захтјевана директна веза између учињеног кривичног дјела нису се показали ефикасним. Такођер, „класични“ елементи прања новца, супротни чињеничним и објективним околностима дјела, нису могли задовољити основни постулат - да нико не може задржати незаконито стечену имовину. Сходно наведеном, на међународном нивоу су усвојене одредбе на основу којих је дозвољена примјена проширеног одузимања-законских

*претпоставки, и обрнутог терета доказивања. Већину тих докумената БиХ је потписала, односно ратификовала (или има обавезу у циљу приступа ЕУ-и), чиме је преузела обавезу да у оквиру постављених међународних стандарда успостави законске механизме за откривање, замрзавање, привремено и трајно одузимање, као и управљање нелегално стеченом имовином. Међународни стандарди у овој области потврђени су од упоредно правног законодавства и праксе као и у одлукама Европског Суда за људска права. Колико је од тих међународних одредби и стандарда имплементирано у домаће законодавство и да ли се и у којој мјери примјењују у пракси, тематика је треће групе питања анализираних у раду. На крају рада аутор приједлоге – *de lege ferenda* даје у закључку рада на један резимирани начин износећи ставове на основу сагледаних питања, а са циљем адекватнијег регулисања одузимања противправне имовинске користи и примјене овога института.*

Бодова 5

9. Говедарица, М., „Упоредноправни системи одузимања незаконите имовине сагледани кроз одлуке Европског суда за људска права“ реферат поднесен на међународној научностручној конференцији Октобарски правнички дани 2012. година у организацији Удружења правника Републике Српске Правног факултета Бања Лука, уз подршку Академије наука и умјетности Републике Српске и Владе Републике Српске, рад објављен у националном часопису за правну теорију и праксу прве категорије „Правна ријеч“, Бања Лука, број 33/2012, стр. 387 – 409. . ИССН: 1840-0272 , УДК 343.256:341.2

Садржину рада чини анализа неких упоредно правних система одузимања незаконите имовине, сагледана првенствено кроз два система одузимања такве имовине и то: кривичноправни и грађанскоправни модел. У раду аутори истичу сврсисходност и неопходност примјене поступака који нису “традиционални” кривични и да одузимање имовинске користи од починиоца и повезаних лица, сагледаних у посматраним правним системима, не зависи од њихове кривичне одговорности. Други дио рада посвећен је анализирању одређених одлука ЕСЉП-а у контексту доношења тих одлука од стране националних судова. У Одлукама ЕСЉП-а, суд наглашава, да примјеном поступака (који нису „ класични“ кривични) у којима је одузета незаконита имовинска корист, нису нарушена основна људска права апеланата. Посматрано појединачно у овим одлукама примјењено је: превентивно одузимање; проширено одузимање уз законске претпоставке субјективних и чињеничних околности; пребацавање терета доказивања, а све уз примјену ретроактивности. На крају рада су дата закључна разматрања у којима аутори на резимирани начин дају приказ примјењених рјешења, до којих су дошли у проучавању предметне проблематике, а који треба да буду основ за примјену у судској пракси у кривичном законодавству Републике Српске и БиХ имајући у виду постојећа законска рјешења.

Бодова 6

Организациони уређивачки одбор : Зборник радова »ТЕШКИ ОБЛИЦИ КРИМИНАЛИТЕТА И ДРЖАВНА РЕАКЦИЈА«, међународна конференција у организацији Министарства правде Републике Српске и Српског удружења за кривичноправну теорију и праксу Београд, ИСБН 978-99955-691-6-7, ЦОБИСС.БХ-ИД 3621912 Требиње 12-13 април 2013 год.

Бодова 5

Радови послје последњег избора/реизбора

(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодова сврстаних по категоријама из члана 19. или члана 20.)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 62

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 21.)

Образовна дјелатност послје последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 21.)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА:

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 22.)

1. Говедарица, М., „Функционисање јединице за посебне истраге МУП-а РС у контексту посебних истражних радњи, лишења слободе и заступања оптужнице“ реферат поднесен на међународној научно- стручној конференцији „Савремене тенденције кривичне репресије као инструменти сузбијања криминалитета“ у Бијељини, 15. и 16. април 2010. године, у организацији Министарства правде РС и Српског удружења за кривично правну теорију и праксу, објављен у Зборнику радова Савремене тенденције кривичне репресије као инструменти сузбијања криминалитета Бијељина, 2010., стр. 413 – 429. ИССН 078-86-85993-2. Катаголизација у публикацији Народне библиотеке Србије, Београд.
је са почетним уводним освртом на друштвену проблематику организованог криминалитета који разара ткиво друштва а друштво му свјесно, несвјесно и стручно помаже. Иако је и данас истражна служба МУП-а РС изразито свјесна о важности и неопходној
необходна потреба да се смањи тенденција раста организованог криминалитета, уз важну улогу имају и законотворци. Иако је и данас истражна служба МУП-а РС изразито свјесна о важности и неопходној
ично законодавство, 2006 године оформљена је Јединица за посебне истраге МУП-а РС

облике Српске у склопу Управе криминалистичке полиције, као потпуно нова концепција криминалистичке полиције, како у организационом, тактичком, тако и у логистичком плану. Прелазећи на суштину аутор се, кроз неанонимне предмете и примјере-правосудних одлука, осврће на кризне ситуације и тешкоће у раду на најсложенијим кривичним предметима, имајући у виду да ништа није нестварно као анонимност, гдје није неопходно тога, расправљају се законска рјешења посебних истражних радњи, законско регулисање слободе и заступања оптужнице а све у контексту рада на најтежим предметима криминалитета полиције и поступајућег тужилаштва. Аутор осврће на поједина рјешења ЗКП-у на просторима БиХ њихово законско дефинисање на практичне тешкоће и неефикасности које се јављају у њиховој примјени. У закључку аутор указује на нелогичност временски ограничених посебних истражних радњи одлучивања и када се примјењују уз радње прикривеног истражиоца а што ствара немогућности касне примјене прикривеног истражиоца који временски није ограничен, законско регулисање и правну празнину да тужилац изда налог-наредбу за лишење слободе, кривично законско рјешење које не прописује да ОСП-може помагати тужиоцу у заступању оптужнице, аутор даје неке приједлоге законских рјешења, имајући у виду искуства у досадашњем раду полиције и тужилаштва.

Бодова 3

2. Спец.Вујић, Д., Говедарица, М., Сикимић, Н., „Међународни и национални прописи спречавање прања новца и финансирање тероризма“, реферат поднесен на међународној стручној конференцији „Супростављање тероризму – међународни стандарди и регулатива“ у организацији Ханс Зајдел фондацијом, Влада РС, МУП РС, Управа за полицијско надзорање, у Бања Луци, 29. и 30. март 2011. године, објављен у Зборнику радова конференције „Супростављање тероризму – међународни стандарди и правна регулатива“, Бања Лука 2011 – 687. ИСБН 978-99938-43-31-3. Нарародна и универзитетска библиотека Републике Српске, Београд, 323.285 –Стручни рад.

Прање новца и финансирање тероризма све више постају предмет интересовања светске заједнице, јер су државе увидјеле да је отклањање узрока најнефикаснији вид борбе против овог вида криминалитета. Због бројних сличности, доводе се нужно у везу и представљају предмет јединственог регулисања у бројним конвенцијама и директивама на нивоу Европске Уније и на свјетском нивоу. Међународним иницијативама и домаћим законодавством успостављен је основни оквир активности за спречавање прања новца и сузбијање финансирања тероризма. Терористичке мреже долазе до новца користећи се услугама и легалних установа - примјерице неких вјерских хуманитарних организација - али и криминалних картела. Набављају га најчешће путем разних класичних криминалних активности, попут рецимо кријумчарења. Но, често им новац стиже и легалним каналима, понекад чак и захваљујући владама неких држава. Питање које се поставља а на које ни стручњаци немају тачан одговор јесте: « Колико је уопште новца потребно да се изведе терористички напад? » На то још нису одговориле нити владе а нити приватни сектор. Оно што је извијестно јесте да је цијену планирања и извођења терористичке акције тешко тачно утврдити. Новац често стиже и путем

исламских хуманитарних удружења, али и приватних компанија које служе као параван за прање новца и финансирање тероризма. Тако, постоје податци да у Саудијској Арабији има приличан број индивидуалних донатора, који финансирају дјелатност исламских терориста, најчешће из разлога што вејрују у ту врсту борбе и општи циљ тих терористичких група. У сваком случају, постоје богати пословни људи исламске вјере, који скривено дјелују под плаштом фундаментализма, и спремни су написати чек у ту сврху. Такође, велики проблем у супростављању финансирања тероризма представљају и државе чија је службена политика – помоћ тероризму: "Земље спонзори тероризма, попут Сирије и Ирана, али и неке земље које се формално супростављају тероризму, представљају тежак проблем због тога што оне терористима дају не само новац или уточиште, већ и финансијску инфраструктуру путем које се новац пере..." У раду је објашњено шта је то прање новца, на који начин се врши, шта је финансирање тероризма, које су то међународне и домаће регулативе за спречавање прања новца и финансирања тероризма као и које су то институције укључене у спречавање прања новца и финансирање тероризма, и да ли је домаћа регулатива кривичног законодавства усклађена са међународним и европским стандардима. Аутори су мишљења да одредбе КЗ у БиХ које се односе на прање новца и финансирање тероризма нису сасвим у складу са међународном и европском регулативом.

Бодова 3

3.. Сикман, М., Говедарица, М., „Финансијске истраге у поступку одузимања имовине стечене кривичним дјелом“, реферат поднесен на међународној научностручној конференцији „Кривично законодавство и превенција криминалитета“ у Брчком, 15. и 16. април 2011. године, у организацији Министарства правде РС и Српског удружење за кривично правну теорију и праксу, објављен у Зборнику радова „Кривично законодавство и превенција криминалитета“, Брчко 2011., стр. 423 – 445. ИСБН 978-86-85993-33-6 Катаголизација у публикацији Народне библиотеке Србије, Београд.

У раду су наведене различите могућности вођења финансијских истрага, интегрисане по нето принципу, методом путем трошкова, и методом доказивања на основу бруто вриједности. У зависности од регулисања одузимања имовинске користи и имовине у националном законодавству, односно међународним документима, примјењује се један од ових метода проналажење и обрачун назаконито стечене имовине. Анализирани су поједини међународни стандарди и усклађеност Закона о одузимању имовине стечене извршењем кривичног дјела у Републици Српској са тим стандардима, а све ради појашњења и могућности примјене неког од наведених метода финансијских истрага. Аутори, даље стављају нагласак на примјену метода нето вриједности у складу са домаћим законодавним рјешењима и указују на недостатак у односу на примјену бруто принципа вриједности који се примјењује у већини замаља Европске уније, а што је у складу са међународним и Европским конвенцијама и документима који регулишу одузимање имовинске користи и имовине и кроз замјенску вриједност.

Бодова 3

4. Каран, С., Говедарица, М., „Правни основ и типологије прања новца са аспекта одузимања противправно стечене имовине“, реферат поднесен на међународној научној стручној конференцији „Казнена политика (раскол између закона и његове примјене)“ у Источном Сарајеву, 20. и 21. априла 2012. године, у организацији Министарства правде РС и Српског удружење за кривично правну теорију и праксу, објављен у Зборнику радова „Казнена политика (раскол између закона и његове примјене)“ Источно Сарајево 2012., стр. 271 – 291. ИСБН 978-99938-22-32-5 Катаголизација у публикација Народна и универзитетска библиотека Републике Српске, Бања Лука.

Предмет рада је анализа кривичноправних инструмената прања новца у националном законодавству сагледана кроз различите начине прања новца и одузимања такве противправно стечене имовине, као и усклађеност таквих рјешења са релевантним међународним документима, првенствено са Конвенцијом Савјета Европе о прању новца, откривању, привременом одузимању и конфискацији добити стечене криминалним радњама и финансирању тероризма – Варшавска Конвенција. У раду аутори су обрадили три групе питања. Прва група питања односи се на појам и основ прања новца у односу на неке приказане технике и методе које се користе за прања новца, у зависности од начина регулисања кривичног дјела прања новца. Друга група питања односи се на међународна стандарде прања новца и одузимања имовинске користи сагледане на основу Варшавске конвенције и др. међународних докумената и поједине начине прања новца. Трећа група питања посвећена је анализи одредби о прању новца у националном кривичном законодавству и Закону о спречавању прања новца и финансирању терористичких активности. Такођер су анализирани одредбе о одузимању имовине стечене извршењем кривичног дјела у контексту проширеног одузимања и обрнутог терета доказивања. Питања су обрађена са аспекта нормирања кривичног дјела прања новца и одузимања незаконите имовине, у кривичном законодавству БиХ и Републике Српске. Аутори дају неке приједлоге за адекватније регулисање ове проблематике а ради потребне усклађености са Варшавском Конвенцијом и другим обавезујућим међународним документима а у циљу ефикасне борбе против нових метода прања новца. Аутори наглашавају потребу ваљаније примјене постојећих предметних рјешења, назначавајући да је непотребно успостављање нових агенција – не сагледавајући суштину проблема.

Бодова 3

5. Говедарица, М., Вујић, Д., „Криминалистичко- кривично процесне карактеристике истраге према Закону о кривичном поступку у протеклој деценији (теориско практични аспекти) рад изложен на међународној научној стручној конференцији 01-02.10. 2012 год.у Бања Луци, у организацији Интернационалне асоцијације криминалиста, Зборник радова, Бања Лука, 2012, стр.130-145. ИСБН 978-99955-691-5-0 ЦОБИСС.БХ-ИД 3299864 Катаголизација у публикација Народна и универзитетска библиотека Републике Српске, Бања Лука.

Истрага као фаза кривичног поступка, тачније његовог претходног стадијума, представља изузетно значајан, а уједно и веома деликатан дио кривичног поступка у вези с којим су отворена бројна питања. Међу њима посебан значај имају она која се

тичу: органа који треба да спроводе истрагу, овлашћења активних субјеката истраге, односно питања у ком обиму је треба дати појединим субјектима истраге. У оквиру ових питања, питање ефикасности истраге је једно од њених актуелнијих питања уопште, из разлога што је добро познато и још више неспорно да је ефикасно спроведена истрага један од веома битних фактора ефикасности кривичног поступка као цјелине. Новим Законом о кривичном поступку који се почео примјењивати 1. јула 2003. године, уводе се бројне новине, а све са циљем да се одговори потреби ефикасног сузбијања криминалитета и борби против сложених и савремених кривичних дјела, а да се истовремено заштите основна права и слободе човјека. У склопу свих бројних измјена које су се десиле у кривичном поступку, питање истраге се са правом наметнуло као централно питање реформе кривичног поступка и оно се углавном сводило на дилему судска или тужилачка истрага. Истрага није више повјерена истражном судији, већ тужиоцу који наређује њено спровођење ако постоје основи сумње да је извршено кривично дјело. Тиме се потпуно мијења мјесто и улога тужиоца и суда у истражном поступку.

Бодова 3

Остале професионалне активности на Универзитету и ван Универзитета које доприносе повећању угледа Универзитета односно Високе школе унутрашњих послова:

1. Међународна научно-стручна конференција „ Одузимање имовинске користи прибављене кривичним дјелом“, у организацији Високог судског и тужилачког савјета БиХ, Шведског министарства правде и Европске Комисије, реферат изложен у виду (експертског) предавања – сумираних научно- стручних истраживања, Сарајево- Илица 15 марта 2012 год.

Бодова 2

2. Међународна научно-стручна конференција „ Истраге, одузимање и управљање нелегално стеченом имовином“ у организацији Европске Комисије, и Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине реферат изложен у виду (експертског) предавања – сумираних научно- стручних истраживања и практичног рада, Бања Лука, 10.и 11. мај 2012 год.

Бодова 2

3. Научно стручно савјетовање у организацији Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине, Центра за едукацију судија и тужилаца ФБиХ и РС, ОСЦЕ-а под називом „Праће новца и одузимање противправно стечене имовине“ реферат изложен у виду (експертског) предавања – сумираних научно- стручних истраживања и практичног рада, Неум 17-19. октобра 2012 год.

Бодова 2

4.У сарадњи са Удружењем тужилаца Републике Српске, те уз подршку Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине и Шведског министарства правде а у оквиру Пројекта Удружења под називом „Јачање сарадње тужилаца и овлашћених службених лица у циљу ефикаснијег вођења финансијских истрага“, у току 2012 и 2013 одржане су радионице у више градова БиХ под називом „Одузимање имовине

стечене извршењем кривичног дјела – законски оквир“ и „Финансијске истраге“ за тужиоце, судује. Дана 24.05. у Бања Луци одржана је завршна конференција. *На радионицама и конференцији ангажован као предавач.*

Бодова 2

5. Међународна конференција »ТЕШКИ ОБЛИЦИ КРИМИНАЛИТЕТА И ДРЖАВНА РЕАКЦИЈА«, промоција књиге мр Милимира Говедарице „*Одузимање имовинске користи стечене извршењем кривичног дјела (превентивни- репресивни аспект)*“ међународна конференција у организацији Министарства правде Републике Српске и Српског удружења за кривичноправну теорију и праксу Београд, ИСБН 978-99955-691-6-7, ЦОБИСС.БХ-ИД 3621912 Требиње 12-13 април 2013 год.

Бодова 2

6. *Стручна обука* на тему „Финансијске истраге „ у организацији Европске Комисије ИПА пројекта, Бања Лука 22-24. 05. 2013 год. за полицијске и правосудне органе у Босни и Херцеговини. *Ангажован као предавач.*

Бодова 2

7. Предавање и панел дискусија са промоцијом књиге мр Милимира Говедарице „*Одузимање имовинске користи стечене извршењем кривичног дјела (превентивни- репресивни аспект)*“ у организацији Удружења судија/судаца у Федерацији БиХ, заједно са Удружењем судија БиХ, Удружењем судија РС, Центрима за едукацију судија и тужилаца у Федерацији БиХ и РС, Удружењем тужилаца БиХ, Удружењем тужитеља/тужилаца ФБиХ, Удружењем тужилаца РС, Адвокатским коморама ФБиХ и РС, те Правосудном комисијом Брчко Дистрикта БиХ „ САВЈЕТОВАЊЕ ИЗ КРИВИЧНО ПРАВНЕ ОБЛАСТИ „ за тужиоце и судије, Неум 6-8 јуна 2013 год.

Бодова 2

Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора)

(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 22.)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 29 бодова

Вредновање наставничких способности

- Кандидат је од школске 2010/2011. године у наставном процесу на Високој школи унутрашњих послова Бања Лука у својству стручног сарадника учествовао у извођењу вјежби из наставних предмета Виктимологија, Криминалистичка превентива и прогностика, Међународно кривично право и према анкетама студената добио оцјену „изврсно“, па кандидату Комисија на основу члана 25. Правилника додјељује **10 бодова.**

УКУПНО БОДОВА 101

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

На основу извршене анализе, пријаве и њених прилога, Комисија констатује да пријављени кандидат мр Милимир Говедарица испуњава све услове за избор у звање наставника Високе школе прописане чланом 79. Закона о високом образовању Републике Српске јер посједује научни степен магистра правних наука. Поред овога кандидат има вишегодишње искуство у раду са студентима, има више објављених научно-стручних радова и одобрен рад на изради докторске дисертације. У свом досадашњем раду кандидат мр Милимир Говедарица је показао изузетну способност за бављење научним радом, здзелост, одговорност и смисао за наставни рад и потпуну опредељеност за рад са студентима. Досадашњи рад кандидата карактерише изузетно велика иницијативност, организаторска способност и одговорнос на пословима које обавља.

С обзиро на све наведено Комисија са задовољством предлаже да се мр Милимир Говедарица изабере у звање наставника за ужу научну област Криминалистичка тактика, методика и оператива на наставном предмету Методика истраживања имовинског криминалитета.

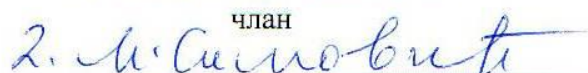
У Бањој Луци, 08.07.2013. године

Потпис чланова комисије

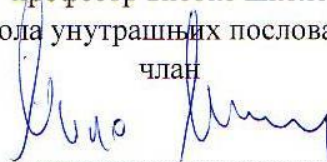
1. академик проф. др Станко Беатовић,
редовни професор
Правни факултет Крагујевац
предсједник

2. академик проф. др Миодраг Симовић
професор
Правни факултет Бања Лука

члан

3. др Миле Шикман,
професор високе школе
Висока школа унутрашњих послова Бања Лука
члан

IV. ИЗДВОЈЕНО ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

НЕМА

(Образложење члан(ов)а Комисије о разлозима издвајања закључног мишљења.)

У Бањој Луци, дд.мм.20гг.године

Потпис чланова комисије са издвојеним
закључним мишљењем

1. _____
2. _____